

Villányi László

egymás után

*Azon az éjszakán kikerekedett az újhold,
vévigéltük mind a négy évszakot,
teremtődött egy soha nem volt szín,
sétáltunk a föld összes városában és erdejében,
úsztunk valamennyi folyóban,
repültünk a tengerek és óceánok fölött,
egymás után megszólalt minden hangszer.
(Aztán a gyönyör, a gyönyörűség csöndje).*

időn kívül

*Szeretném (valamiképpen a köznapi időn kívül)
úgy kimondani, ahogyan szép arcodat éri a napfény:
szeretlek.*

lehetne betelni

*Időről időre nemvolt évszakot teremtünk életünkbe.
Olykor reggel szól az éjszaka hangsora,
egyre dúsabb szirmoktól virul a rejtélyes táj,
lenyűgöző bőség árad a mélyből.
Szánkban elképzелhetetlen ízek.
Hogyan is lehetne betelni az illatok gazdagságával,
ahogyan újra meg újra éljük a szépség születését.
Gyönyörű a veled való lét.*

mielőtt édesanyámhoz

*Mondd meg neki, hogy puszilom,
és nagyon szeretem a kisfiát,
írod, mielőtt édesanyámhoz indulok a sírkertbe,
a tavaszi napéjegyenlőség idején.
Egy éve költözött ama másik létbe,
nővéremmel sírova álltunk a pannonhalmi ágy mellett.
Bár korszerűtlenül érzelmes, mégsem hallgathatom el:
mindig hittem, hogy lesz segítőtársam,
akiben megteremtődik az a mondat.*